

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області
Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв

02 вересня 2023 року

Помічник начальника Управління - слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області полковник юстиції Суптеля А.В., розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022230000000092 від 23.04.2022, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Полікарпову Миколі Сергійовичу, 24.12.1960 року народження, уродженцю м. Скадовськ Херсонської області, громадянину України, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Херсонська область, Скадовський район, м. Скадовськ, вул. Затишна (Карла Маркса), буд. 172

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме державної зради, тобто діяння умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану.

Згідно із Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини

території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме – віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) (далі - Резолюція 3314), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається рф та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У подальшому збройні сили рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, вторглись на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військовим і цивільним об'єктам України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

Таким чином, з 24.02.2022 і на день складання повідомлення про підозру дії рф проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії рф проти України.

У зв'язку з цим, Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні з 05 год. 30 хв. 24.02.2022 введено воєнний стан, який на день складання повідомлення про підозру відповідно до чинного законодавства триває.

Законом України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» російська федерація визнана державою - терористом (державою - агресором).

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні

формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

У період з 24.02.2022 та до дня складання повідомлення про підозру більшу частину території Херсонської області, у тому числі місто Скадовськ Скадовського району, захоплено військовослужбовцями збройних сил російської федерації і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 із змінами та доповненнями.

З метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом набуття російською федерацією суверенних прав на тимчасово окуповану територію Скадовського району Херсонської області, невстановленими представниками держави-агресора – російської федерації, починаючи з березня 2022 року проводиться підривна діяльність проти України, спрямована на утвердження серед мешканців окупованого Скадовського району хибного уявлення про історичну та політичну виправданість, обґрунтованість окупації окремих територій України, створення ілюзії покращення соціально-економічних умов життя у складі держави-агресора – рф, формування лояльного ставлення до представників держави-агресора – рф та окупаційних адміністрацій, придушення патріотичних настроїв місцевих мешканців.

При цьому, встановлено, що житель м. Скадовськ Херсонської області громадянин України Полікарпов Микола Сергійович, 24.12.1960 року народження, достовірно знаючи про те, що 24.02.2022 російська федерація розпочала ведення проти України агресивної війни та окупувала Херсонську область, оскільки це є загальноповідомими фактами, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Скадовськ Херсонської області, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше березня 2022 року, тобто у період дії правового режиму воєнного стану на всій території України, будучи негативно налаштованим до діючої влади в Україні, сповідуючи проросійські настрої, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер та наслідки своїх дій, бажаючи їх настання, з ідеологічних мотивів, вирішив надавати іноземній державі – російській федерації та її представникам на території Скадовського району Херсонської області допомогу у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України.

З метою реалізації свого злочинного умислу, спрямованого на вчинення умисних дій на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України шляхом надання в умовах воєнного стану іноземній державі – російській федерації та її представникам на території Скадовського району Херсонської області допомоги у проведенні підривної діяльності проти України, Полікарпов М.С., перебуваючи у м. Скадовськ, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше

березня 2022 року, погодився на пропозицію невідомих представників держави-агресора – російської федерації виконувати наступне:

- проводити агітацію на підтримку дій російської федерації з ведення агресивної війни проти України, окупації Херсонської області, легітимізації задумів вищого політичного керівництва російської федерації з незаконного, військовим шляхом встановлення суверенних прав на частину територій України, зокрема Скадовський район Херсонської області;

- сприяти у протидії, нейтралізації збройними силами та спеціальними службами російської федерації діяльності патріотично налаштованих мешканців Скадовського району Херсонської області, спрямованої на супротив окупаційним військам російської федерації, утвердженню окупаційної влади на території району;

- збирати з метою передачі та передавати представникам держави - агресора інформацію про проукраїнські налаштованих мешканців Скадовського району Херсонської області.

Так, на виконання доручень невідомих представників збройних сил, спецслужб рф Полікарпов М.С., з метою формування у мешканців Скадовського району області лояльного ставлення до представників російської федерації, а також збирання та передачі представникам держави – агресора персональних даних мешканців Скадовського району, з березня 2022 року особисто під приводом роздачі російської гуманітарної допомоги у м. Скадовськ, с. Шевченко Скадовського району області, забезпечував: формування та передачу представникам рф персональних даних отримувачів допомоги; проведення агітаційної роботи із переконування отримувачів гуманітарної допомоги у фактичному встановленні суверенних прав російської федерації на окупованій території, що супроводжувалась висловлюванням погроз незаконним позбавленням волі, фізичною розправою, що будуть реалізовані військовослужбовцями зс рф, стосовно тих осіб, які не погоджувалися із змістом агітації Полікарпова М.С.

Зокрема встановлено, що 08.04.2022 у с. Шевченко Скадовського району Херсонської області Полікарпов М.С., з метою придушення протестних настроїв місцевих мешканців проти роздачі у насаленому пункті російської гуманітарної допомоги, публічно висловив погрози на адресу громадянина України про його можливе затримання, за вказівкою Полікарпова М.С., представниками збройних сил рф.

Не дивлячись на те, що . . . , сприймаючи погрози Полікарпова М.С. реально, припинив активну участь у акції протесту, у той же день, близько 10 години ранку за інформацією Полікарпова М.С. про перешкоджання . . . агітувати та роздавати гуманітарну допомогу, останній був незаконно затриманий військовослужбовцями збройних сил рф на блокпосту, облаштованому військовослужбовцями рф в районі мосту через Краснознам'янський зрошувальний канал (поворот траси Т2213 в сторону с. Ульяновка Скадовського району) та до 19 години незаконно утримувався у одному з приміщень дитячого оздоровчого табору «Слава» (м. Скадовськ, вул. Поповича, 1), де до нього застосовувалися заходи фізичного та протиправного психологічний впливу.

Також, в другій декаді квітня 2022 року (більш точного часу та дати досудовим розслідуванням не встановлено), Полікарпов М.С., з метою реалізації свого злочинного умислу на вчинення державної зради, перебуваючи разом з військовослужбовцями рф у с. Шевченко Скадовського району Херсонської області, передав останнім інформацію про місце проживання мешканців вказаного населеного пункту, які мають проукраїнську позицію, для застосування до них заходів психологічного тиску у вигляді незаконних обшуків, позбавлення волі, а також заходів фізичного тиску у вигляді спричинення тілесних ушкоджень, тобто надав допомогу ворогу у придушенні патріотичних настоїв населення.

Зокрема, Полікарпов М.С. у вказані час та місці передав інформацію про адресу проживання громадянина України : Херсонська область, Скадовський район, с. Шевченко, де представникам збройних сил держави-агресора – рф у той же день проведено незаконні обшук житла, затримання , його допит, що супроводжувалось спричиненням останньому тілесних ушкоджень.

Таким чином, Полікарпов Микола Сергійович, 24.12.1960 р.н., підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме державної зради, тобто діяння умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану.

Помічник начальника Управління –
слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
полковник юстиції

Андрій Володимирович СУПТЕЛЯ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
Перший заступник керівника
Скадовської окружної прокуратури
Херсонської області

Костянтин Володимирович ФІЛІМОНОВ

Одночасно підозрюваному Полікарпову М.С. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують

конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
Захисник _____

«___» годин «___» хвилин «___» _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Помічник начальника Управління,
слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області

Андрій Володимирович СУПТЕЛЯ